

Aleg. 393
Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 11. i §. 15. ustawy urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Wysoki Sejmie!

Z powodu bardzo złego stanu budynków szpitala w Białej, położonego nadto tak niekorzystnie, że jest wystawiony na zalewy wód, zachodzi nieunikniona konieczność pobudowania nowego szpitala na innem odpowiedniejszym miejscu.

Wydział krajowy przeto od dłuższego już czasu czyni potrzebne w tym celu starania, a mianowicie rokowania z gminą miasta Białej i poszukiwania za gruntem pod szpital. Dotąd jednak rozbiły się te starania o tę trudność, że gmina Biała, zobowiązana w myśl ustawy urządzającej prawne stosunki szpitali do pokrycia połowy kosztów budowy, wobec znacznego obciążenia wynikającego z dawniej przyjętych zobowiązań znajduje się w niemożności poniesienia tego ustawowego ciężaru.

Licząc się z tą trudnością Reprezentacya powiatu białskiego, wskutek zachęty Wydziału krajowego oraz w uznaniu coraz pilniej występującej potrzeby odbudowania szpitala, zgola nieodpowiadającego słusznym wymogom ludności, postanowiła uchwałami swemi z dnia 4. października 1902 i 3. stycznia 1903 przejąć ustawowe obowiązki gminy Biała wobec szpitala powszechnego na powiat białski, to jest połowę kosztów odbudowy i przeniesienia szpitala pokryć z funduszu powiatowego.

Ponieważ zaś takie przeniesienie zobowiązań gminy na powiat stać się może tylko przez zmianę §. 15. ustawy z dnia 26. lipca 1904, Nr. 87 Dz. nst. kraj., zaczęm w konsekwencyi winna pójść także zmiana §. 11. tejże ustawy, — przeto Wydział krajowy wnosi:

/. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony /. projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 11. i 15. ustawy krajowej z dnia 26. lipca 1904 Nr. 87. Dz. u. k., urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Paragrafy 11. i 15. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 roku dz. u. kr. Nr. 47, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych, uchyla się niniejszem, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia:

§. 11. Krajowe zakłady lecznicze powszechne i publiczne mają własne, przez Sejm uchwalone statuta. Zakłady te zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego.

W przyszłości uchwalać będzie statuta dla krajowych zakładów publicznych i powszechnych Sejm krajowy, na podstawie wniosku Wydziału krajowego, przedstawionego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Innymi szpitalami powszechnymi i publicznymi zawiadują komitety szpitalne. Komitet szpitalny składa się w Białej, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z prezesa Rady powiatowej lub jego zastępcy;
- c) z delegata Wydziału powiatowego;
- d) z dyrektora szpitala.

W szpitalach zaś w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu, Jasle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi:

- a) z delegatu Wydziału krajowego;
- b) z naczelnika gminy lub jego zastępcy;
- c) z delegata Rady gminnej;
- d) z dyrektora szpitala.

W przyszłości ustawa — uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2.), oznaczy w każdym poszczególnym wypadku skład Komitetu szpitalnego.

§. 15. Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej

części w szpitalach, już uznanych za powszechne i publiczne, pokrywane będą przede wszystkim ze specjalnych na ten cel przeznaczonych funduszów i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszów, połowę potrzebnej kwoty pokryje szpital pożyczką umarzaną z taksy leczenia, jeżeli Sejm potrzebę tej budowy uzna, drugiej połowy dostarczy dla szpitala w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi ta gmina, zaś dla szpitala w Białej, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Sniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu ten powiat, w której względnie w którym dotyczący szpital się znajduje.

W przyszłości ustawa uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2.), oznaczy w każdym poszczególnym wypadku, kto (powiat czy gmina) do ponoszenia połowy niepokrytych własnymi środkami nadzwyczajnych wydatków będzie obowiązany.

Artykuł II

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

